

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

7 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 101/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

Головуючого – Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Козлова А.Г., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Шиловой Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Гарського Олександра Вячеславовича здійснювати правосуддя у цьому суді,

встановила:

Рішенням Комісії від 7 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду.

18 листопада 2016 року Гарський О.В. звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

5 грудня 2016 року Гарський О.В. допущений до участі у такому конкурсі.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, у тому числі й Гарського О.В.

Наступним рішенням Комісії від 7 лютого 2017 року Гарський О.В. допущений до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного кримінального суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності кандидата на посаду судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними

критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Гарський О.В. 16 лютого 2017 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 73,5 бали, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 допущений до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Гарський О.В. набрав 66,5 бали та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 22/зп-17 є таким, що допущений до другого етапу кваліфікаційного оцінювання “дослідження досьє та проведення співбесіди” у межах процедури конкурсу до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом 3 пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 3 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону, з метою сприяння Комісії у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання, утворюється Громадська рада доброчесності, яка, за наявності відповідних підстав, надає висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Громадською радою доброчесності надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Гарського О.В. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений 27 квітня 2017 року.

Відповідно до висновку, кандидат у своїх деклараціях за 2015 та 2016 роки не відобразив відомості щодо чотирьох земельних ділянок, що належать на праві власності його дружині Гарській В.В., дві з яких є предметом іпотеки, а також наявність у неї ж двох фінансових зобов'язань зі строком виконання до 8 грудня 2027 року і до 30 липня 2023 року та одного зобов'язання зі строком виконання до 28 жовтня 2022 року, за яким Гарська В.В. є майновим поручителем.

Зазначені обставини також підтверджуються інформацією, наданою Національним антикорупційним бюро України.

6 червня 2017 року до Комісії надійшло рішення Громадської ради доброчесності про надання інформації на доповнення висновку про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Гарського О.В. критеріям доброчесності та професійної етики, в якому цей висновок підтримано, а також звернуто увагу Комісії на обставини, які, на думку Громадської ради доброчесності, мають значення для прийняття рішення.

Зокрема, що Гарський О.В. ні у своїх письмових поясненнях, ні під час співбесіди 11 травня 2017 року не спростував її доводів про недекларування за 2015 та 2016 роки чотирьох земельних ділянок, що належать на праві власності його дружині Гарській В.В., а також наявність у неї низки фінансових зобов'язань,

які й досі, хоча в засіданні кандидат стверджував про протилежне, не припинені, і їх виконання забезпечено заставою (іпотекою) об'єктів нерухомого майна, належних дружині кандидата на праві власності.

За наявною у Громадської ради доброчесності інформацією, право застави на об'єкти нерухомості наразі не припинено, а тому відповідні фінансові зобов'язання також підлягали відображенню у деклараціях кандидата за 2015 і 2016 роки.

Стосовно вказаних доводів Гарський О.В. надав усні та письмові пояснення, а також докази, які було оцінено Комісією під час співбесіди 11 травня 2017 року.

У письмових поясненнях кандидат зазначив, що дві з чотирьох земельних ділянок, а саме: земельні ділянки, розташовані у смт Хлібодарське Біляївського району Одеської області та Дальницької сільської ради Овідіопольського району Одеської області не декларувалися ним як власність дружини з тих підстав, що з 2009 року вони є предметом іпотеки і передані в рахунок виконання зобов'язань третьої особи.

Інші дві земельні ділянки, що розташовані у смт Таїрове Одеської області, фактично продані у червні 2010 року, оскільки грошові суми за них отримані та витрачені на будівництво житлового будинку в Закарпатській області, який і декларується ним з моменту набуття права власності на цей будинок. Також зазначив, що, незважаючи на перебування земельних ділянок у володінні фактичного набувача, останній з невідомих причин ухиляється від документального оформлення договорів їх відчуження, хоча його дружина неодноразово видавала довіреності на його ім'я. Таким чином, вказані цивільно-правові відносини є чинними, визнаються його дружиною, а тому, на думку кандидата, нехтувати ними та вважати зазначене майно власністю дружини, штучно збільшуючи його обсяг, немає підстав.

У засіданні кандидат стверджував, що чотири земельні ділянки, про які йде мова у висновку Громадської ради доброчесності, фактично та юридично у власності його сім'ї не перебувають, оскільки право власності на них припинено з підстав, передбачених пунктами "в" та "г" частини першої статті 140 Земельного кодексу України, у зв'язку з відчуженням земельної ділянки за рішенням власника та звернення стягнення на земельну ділянку на вимогу кредитора.

З матеріалів, доданих кандидатом до пояснень, зокрема трьох розписок, слідує, що Гарська В.В. отримала грошову винагороду за майбутній продаж зазначених земельних ділянок громадянам ОСОБА_1 та ОСОБА_2. Про передачу земельних ділянок за розписками кандидат під час засідання не заперечив та на запитання Комісії уточнив, що їх передача відбулася за письмовою угодою, не посвідченою нотаріально, документи на ці земельні ділянки передано одночасно з отриманням авансу, однак, реєстрація права власності на цю нерухомість за новими власниками наразі ще не відбулася.

Також з наданих кандидатом документів вбачається, що громадянка ОСОБА_1 31 липня 2008 року уклала кредитний договір з ВАТ "Фольксбанк", за яким отримала кредит у розмірі 515 000 грн, а 28 жовтня 2008 року - з ТОВ "Український промисловий банк", за яким отримала кредит у розмірі 38 000 доларів США. Виконання фінансових зобов'язань за цими кредитними договорами

було забезпечено земельними ділянками, які Гарська В.В. “передала” ОСОБА_1 за розпискою.

З огляду на те, що ОСОБА_1 фінансові зобов'язання перед ВАТ “Фольксбанк” не виконала, рішенням Теплодарського міського суду Одеської області від 21 березня 2012 року на предмет іпотеки звернуто стягнення.

На підтвердження доводів висновку, Громадська рада доброчесності надала інформаційні довідки з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, з яких вбачається, що дружина кандидата Гарська В.В. є власником земельних ділянок, розташованих у смт Хлібодарське Біляївського району Одеської області та Дальницькій сільській раді Овідіопольського району Одеської області, які є об'єктом обтяження за іпотечними договорами від 31 липня та 28 жовтня 2008 року.

На спростування таких тверджень, Гарський В.В. зазначив, що відомості про його дружину, як власника указаних земельних ділянок, у цих реєстрах відсутні, що підтверджується відповідними інформаційними довідками.

Втім, надані ним інформаційні довідки стосуються інших двох земельних ділянок, які не були предметом іпотеки.

Також у письмових поясненнях кандидат зазначив, що предметом уваги Громадської ради доброчесності стала інформація щодо раніше припинених зобов'язань, відомості про які своєчасно не вилучені колишнім кредитором, оскільки з 2006 року його дружина будь-яких зобов'язань не має, що підтверджується копією довідки.

Втім, довідкою, копію якої він надав на підтвердження своїх доводів, підтверджується відсутність з 2006 року будь-яких кредитних зобов'язань Гарської В.В. перед АТ “Укрсиббанк”, яке будь-якого відношення до її зобов'язань, про які йдеться у висновку Громадської ради доброчесності, не має.

Слід також відмітити, що за даними Національного антикорупційного бюро України квартира АДРЕСА_1 у місті Одеса, яка є місцем проживання кандидата та його родини і належить на праві власності Гарській В.В., також є предметом іпотеки, розмір зобов'язання за яким складає 1 797 619,58 грн. За даними інформаційної довідки, наданої Громадською радою доброчесності, відомості про указану квартиру, як об'єкт обтяження, наявні у Державному реєстрі іпотек.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що кандидат на посаду судді не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого кандидата на посаду судді здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досье кандидата, заслухавши доповідача члена Комісії Весельську Т.Ф., надавши оцінку фактам, викладеним Громадською радою доброчесності та аргументам, наведеним кандидатом, Комісія за результатами голосування дійшла висновку, що Гарський О.В. не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду. Зазначене рішення підтримане шістьма із п'ятнадцяти членів Комісії.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, Комісія

вирішила:

визнати Гарського Олександра Вячеславовича таким, що не підтвердив здатність здійснювати правосуддя у Касаційному кримінальному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка